

Friderico Guilielmo Doeringio eph#beian Perennem Post Quinta
Decennalia In Cathedra Rectrice Peracta Gratulatur Carolus Augustus
Boettigerus Cum syneph#b# Repueranscens : A. D. XV. Kal. Ianuar.
MDCCCXXXIII.

Dresdae

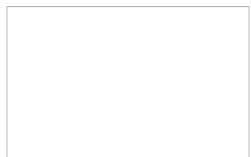
Bo#ttiger, Carl August

Goth 4° 155-171 (26)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00011641

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-014

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

26
3

FRIDERICO GUILIELMO DOERINGIO

εφίβειαν PERENNEM

POST

QUINTA DECENNALIA IN CATHEDRA
RECTRICE PERACTA

GRATULATUR

CAROLUS AUGUSTUS BOETTIGERUS
CUM συνεφήβῳ

REPUE RANS CENS.

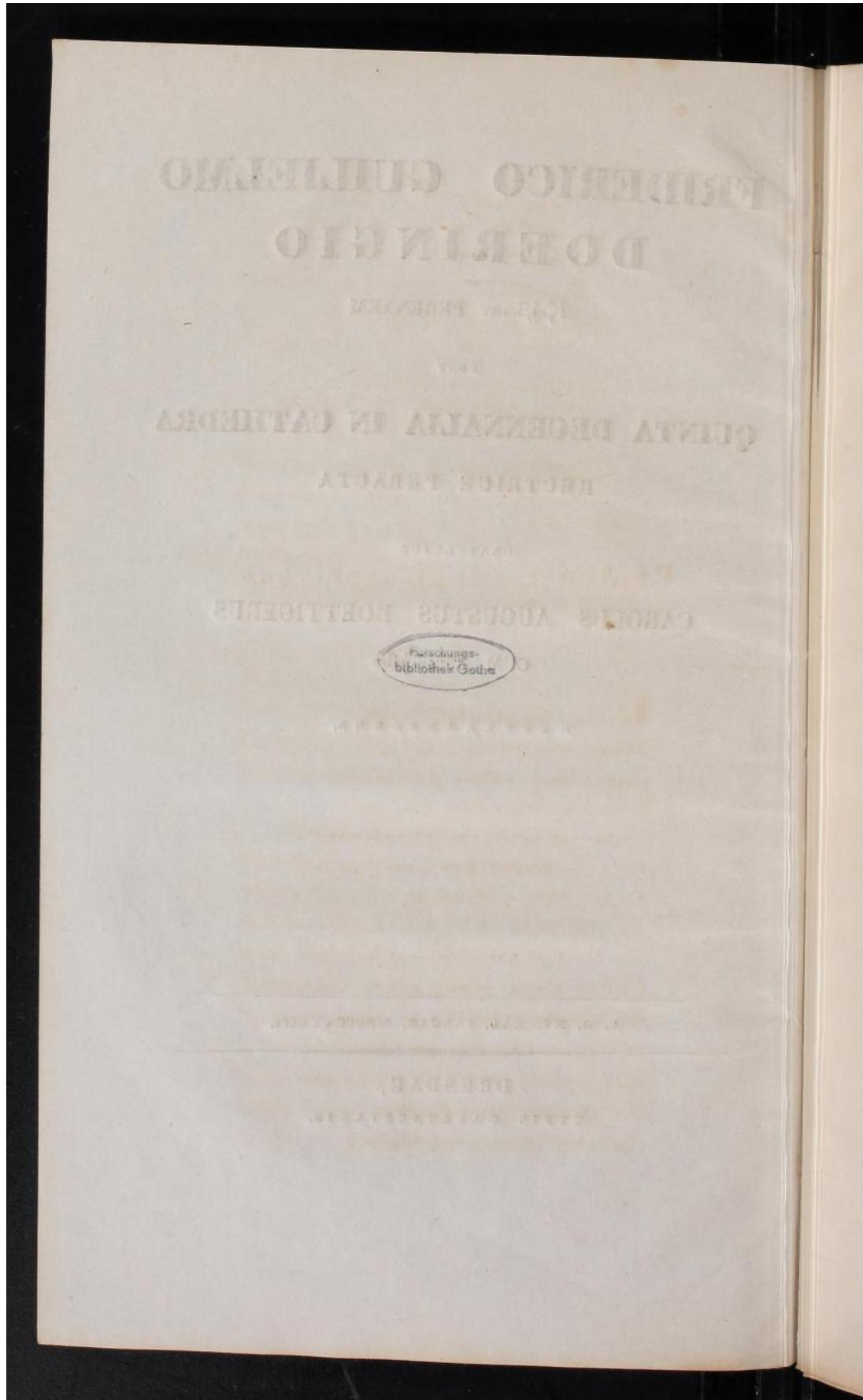
1832

A. D. XV. KAL. JANUAR. MDCCCXXXIII.

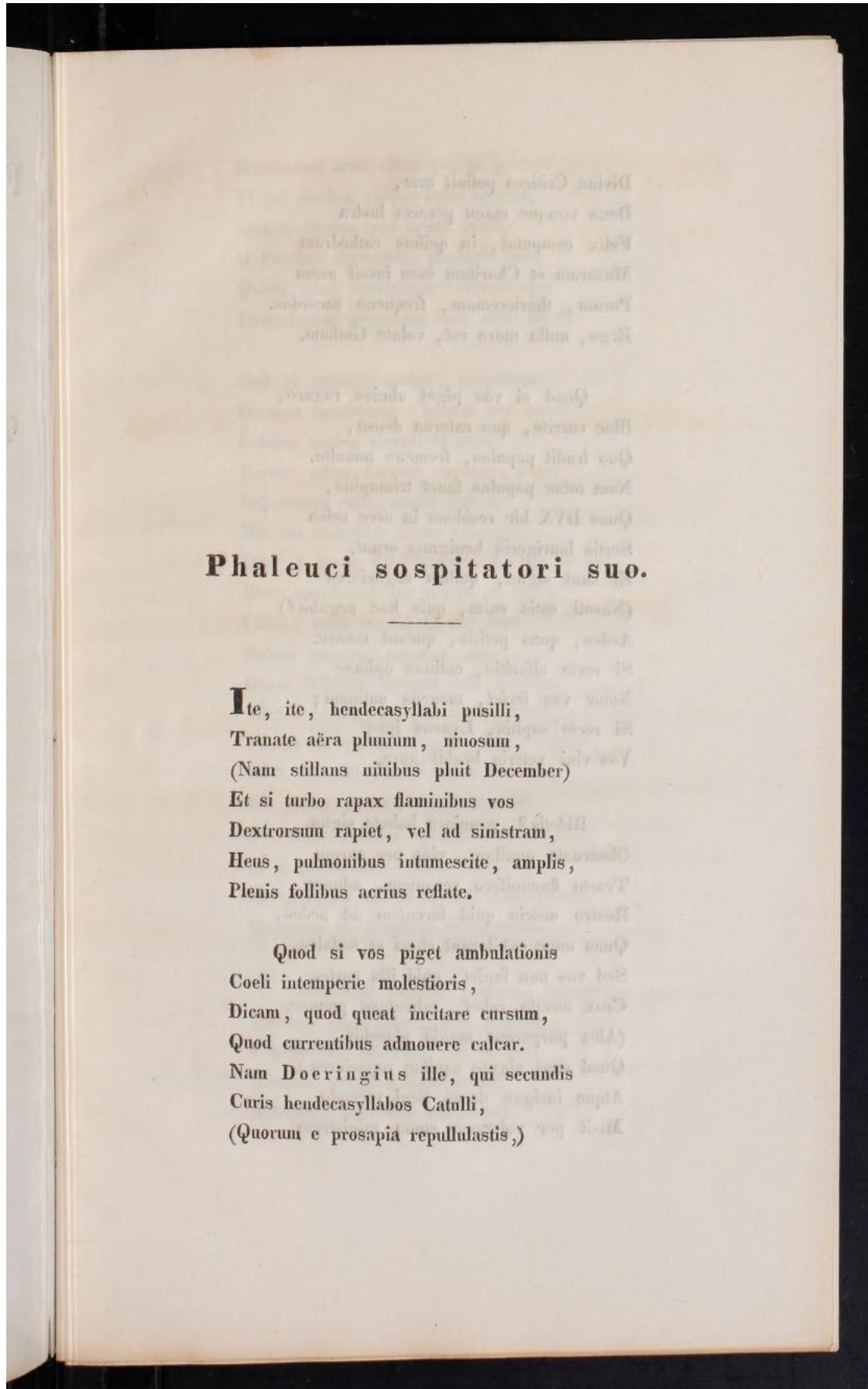
DRESDAE,

TYPIS GAERTNERIANIS.

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-014

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-027

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-033

Divina Critices polinit arte,
Dena vtraque manu peracta Instra
Felix computat, in quibus cathedralm
Musarum et Charitum esse iussit aram
Puram, thuricremam, frequens sacerdos.
Ergo, nulla mora est, volate Gotham.

Quod si vos piget obuios rogare,
Illuc currite, quo caterna densa,
Quo trudit populus, fremens tumultu.
Nam totus populus fauet triumphis,
Quos DVX hic residens in arce celsa
Sertis laurigeris benignus ornat.
Et sunt signa, quibus sagaciores
(Nasuti estis enim, quis hoc negabit?)
Aedes, quas petitis, queant notare.
Si recte olfacitis, culinae opimae
Nidor vos feriet, mouens saliam;
Si recte sapitis, Lyaeus ipse
Vos vini veteris beabit aura.

Ridetis? grauiora habete signa.
Observate aquilam, vias per auram
Tractu flammifero secantem, adunco
Rostro nescio quid ferentem ad aedes,
Quas nunc exhilarant chori et sodales.
Sed vos non fugiet, quid illa portet.
Crux ansata rubet, rubentque pennae.
(Ales purpurens magis placebit,
Quod sunt nigrae aquilae rapaciiores.)
Atque insigne decus Seni verendo
Misit per volucrem suum ministrum

Brennorum armipotens potens potestas,
Vt qui semina vbiique laeta sparsit,
Iusigni decore ipse laetus esset.
O faustum augurium, probatiusque,
Quam quod fulminibus tonitribusque
Commixtum augurium ales ater infert.

Sed si cernitis acrius, propinquat
Signum candidius. Volaus per auras
Indutus tunica virenti et alba
Rutam affert Genius serenus, albus
Impressam rutila crucis figura.
Hic est Saxoniae decor colorque,
Quo si quem PATRIAE PATER beavit,
Illum suspiciunt per urbem et agros
Ciues, quod meruit sodalis esse
Selecti numeri, paterna cura
Quem REGIS decorat sibi fidem.
Vt Döringius hoc decus fidei
Fixum in pectore, ceu juhar, teneret,
DVX ERNESTIUS impetravit illi,
Ne palma merita Senex careret.
Sed dignum cruce splendidissima omnis
Grex pronuntiat eruditiorum,
Et quantum est hominum venustiorum,
Quantum in Saxonia disertiorum.

Monstrani omnia. Currite, introite!
Quando intraveritis, leui susurro
Cognoscat, facilitate, vos adesse.
Benigne accipiet Catullianos
Anhelos, madidos tabelliones

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-050

Abstergensque caput, labella siccans,
Permulcensque caput, rogabit: vnde?
Tunc vos, blandiloqui, vacui ministri,
Quae nunc praecipio, renuntiate:
Misit, dicit, nos pater tenellos,
Ut quos accumulet merenti honores
Ardor discipulorum, amor Tuorum,
Atque insignia Principum, cruceisque,
Quae non excruciant, sed enitescunt,
Narremus memores, domum reversi.
Qui nos misit, abest, miser gemiscit
Et desiderio Tui tabescit.
Sed coeli furor et nimosus imber
Nec talaria subligare plantis,
Nec curru sinit auolare alacrem.
Heu vertigo minax, tenax grauedo!

Haec si dixeritis, sinn recluso,
Carmen promite, quod dedi ferendum
Et nisi lepidissimo poetae,
Cui trisecliseni, regerminanti,
Juventae calicem dedere Musae,
Misi mnemosynon poeta caluus,
Sed luce hac iumentis repeute factus,
Renaescentibus illico capillis.

Conuiuae commorientes.¹⁾

Despumant calices, respondent tinnula vitra,
Cantica laeta sonant, exhilarantque joci.
Atque ego, ni forsitan me ludit amabilis error,
Adsideo lateri, dulcis amice, Tuo.
Adsideo; nam vis hiemis me transtulit illuc,
Iubila, Doeringi, quo Tibi fausta fremunt.
Flammivomis splendent lychnuchis atria. Sed quis,
Quis ferit insolitus lumina nostra nitor?
Cernitis, ut rosea tingatur luce lacunar?
Nempe iterum Genius, saepe vocatus, adest.
Signa dat. Advoltant simulacra repente per auras,
Turba sequax. Quaerit quisque: quis iste chorus?
Quinquaginta adsunt, si recte computo, Lauri
Fert ramos, qui sit proloquiturque chorus.
„Annua turba decem compleuimus ordine lustra.
„Lauru, Doeringi, tempora cinge! Tene!
„Praemia parta Tibi! E cathedra Te vidimus omnes
„Multa ministrantem pocula Pieridum.“

Haec cuncti. Prodit choragus „Tua verba notavi,
„Cum primum e cathedra Tu loquebaris, ait.
„E cathedra, memini, Tibi primam hac luce Gubenae,
„(Adstupnit populus,) fundere verba datum est.”
Flectis, amice, caput, spectris male credulus illis.
Tum praesul: „fidei pignora certa dabo.
„Frons Tibi nunc calva est. Sed tunc Tibi silva comarum
„Circa aures falso pendula crine stetit;
„Ne dubites (monstrat latitantes veste capillos)
„Hoc ciniflonis opus sit Tibi pignus, ait.
Franguntur risu mensae, quo spectra facessunt.
Auribus acclinis verba repono Tuis:
„Successi Tibi Gubenae, Tuus assecla semper.
„Sic natale solum, Lipsia sic habuit.
„Quid mirum velles cum Tu migrare Gubena,
„Lampada, quam ferres, Te posuisse mihi?
„Scilicet hoc voluit, stamen quae nevit vtrumque,
„Staminibus nostris vt foret vna colus.
„Sic nos a teneris fraterno foedore iunctos
„Collocat in gremio, Porta canora, tuo
„Is qui me genuit, Tibi qui patris instar habendus.
„Oseula discedens dividit, ora rigans.
„Vos, inquit, pueros cohibent quae vincula, durent;
„Constringatque eadem copula firma senes!
„Mors rapuit patrem; cum Porta remitteret ambo,
„Amplexans natos vtraque mater adest.
„Respicite et nostrum foedus matresque, patresque,
„Coelicolae, votis laetificate pii!“

Prosiliunt lacrymae. Tamen has abstergere fas est;
Nos, vbi laeta sonant iubila, laeta decent.

Cernis, vt ipse Jocus circumvolet? Omnia rident.
Ridiculos fas est ergo novare iocos.
Atque ego caluaster: „quia mentio facta capilli est,
Hos vt mutarem, Tu mihi suasor eras.
„Successurus enim Tibi iam monitoris egebam;
„Numburgum petii, quae schola fausta Tibi.
„Tunc, memini, obseruans nitidos in fronte capillos,
„Hos, inquis, reseca. Noxa capillus erit.
„Factios ergo crines Tibi quaere, Gubena his
„Gaudet. Ni attuleris, ibis, amice, foras.
„Ingemui. Sed fortis eram. Cecidere capilli
„Forfice. Supplens hos altera silua emitur.
„Et bene erat. Sic barbatuli potuere magistri
„Jam bene barbati pondus habere viri. ²⁾
„Imberbes hodie si scirent ista magistri,
„Doctiloquis essent omnia plena viris!”
Haec vbi narraui, rides, lepidumque cachinnum
Adiuuat attritu dextra, sinistra manus.
Clament conuiuae: ridetis? dicite causam.
Tu repetis. Plausus inde iocique strepunt.
Ast ego sermonem, primum quo cooperat ire,
Deduco. Auscultat turba sonora, silet.
„Semper et in magnis auctor suasorque fuisti.
„Vimariam vt peterem, Tu mihi sponsor eras.

„Proxima Vimariae Gotha est. Vicinia pollet.
„Consilioque Tuo mox patefacta via est.
„Budissae sedeo. Vexat mala mantica dorsum. ³⁾
„Vimariam Herderus, Te stipulante, vocat.
„Crebra frequentantur iam nunc commercia nobis,
„Atque tabellaris saepe columba volat.
„Saepe ego, si poteram feriatum linquere coetum,
„Iussi iungere equos. Gothaem hiemare iuuat.
„Prospicit in campos celsa niger abiete lucus.
„Villa iugo imposita est. Nomina montis habet.⁴⁾
„Illic nata fuit coniux; sacer optimus illuc
„Me tecum inuitat, meque domumque meam.
„Nobis prae reliquis arriserat angulus ille,
„Vrbis vbi oblitos roscida nutrit humus.”
Obticui. Nam vota sonant, adstante caterua,
Quae consanguineo stemmate nexa Tibi est.
Sunt natae et generi, sunt neptes atque nepotes
Bis septem. Cuncti deuenerant auum.
Fit clamor. Patrem Te terque quaterque beatum
Praedicat extollens pocula, quisquis adest.
Hic ego prorumpens et amoris percitus oestro
Clamo: „Tuae subolis sum pater alter ego.
„Nonne mihi Minnam misisti, nonne Matildam.⁵⁾
„Vtraque perdocilis, culta, venusta, decens!
„Ast contra Carolum misi Tibi, Tu pater illi.
„Tu puerum, Musas quid sit amare, doces.
„Inscriptas tabulas nunc Clio porrigit illi;
„Si docet et scribit, Te duce, Gotha fauet.

„Vimariae et Dresdae coiere lararia nostra,
„Obsequiis geminis vt foret vna domus.”
Hactenus. A mensa Genius nos euocat ambo.
Conuiuas saturos auferet vna dies!

N o t a e.

¶ Norunt, qui in reliquis comicorum veterum colligendis cum maxime desudant, Diphili fabulam lectitatem esse olim, cui Συναποθηκόντες nomen fecerat auctor (v. Fabricii Biblioth. Gr. Vol. II. p. 438. Harl.) quam Commorientes fecisse Plautum, e Prologo discimus Terentiano in Adelphos scripto. Proprio illud συναποθηκέντειν cadit in eos, qui certamine singulari congressi mutuis vulneribus simul confecti exspirarent. Sic saepè apud Plutarchum. Sed Graecorum lepidum ingenium verbum male ominatum transtulit ad certissimorum consortium amicorum, vna eademque hora mori cupientium. Hoc voluit Diphilus, hoc Plautus. Ad effrenatam et perditam nequitiam detorsit verbum Antonius in comedationibus suis, de quibus insignis locus extat apud Plutarchum in vit. Ant. p. 949. D. quo pulchre usus est in drame cognomine Shakspearius. Sed pluscula accurate iam dum contulit emditissimus Sturzius in libello de consuetudine commorientium emissso Gerae 1790. Qua significatione in carminis titulo hoc vocabulum acceperim, ex ultimis illius versibus patet. **Tecum viuere amem, tecum obeam libens!** Quo sensu conuiuam acceperim, dicat Pomponius apud Charisium Sosip. Lib. I. p. 37, Putsch. **Conuiua**, qui conuiuit.

¶ Dici non potest, quo fauoris feroce adhuc decennio nono seculi praeteriti per uniuersam Saxoniam capillamenta illa adscititia, quae volgus peruccas appellavit, et galericulos supposititos adamant omnia ordinum homines. Quae Nicolai compilavit in

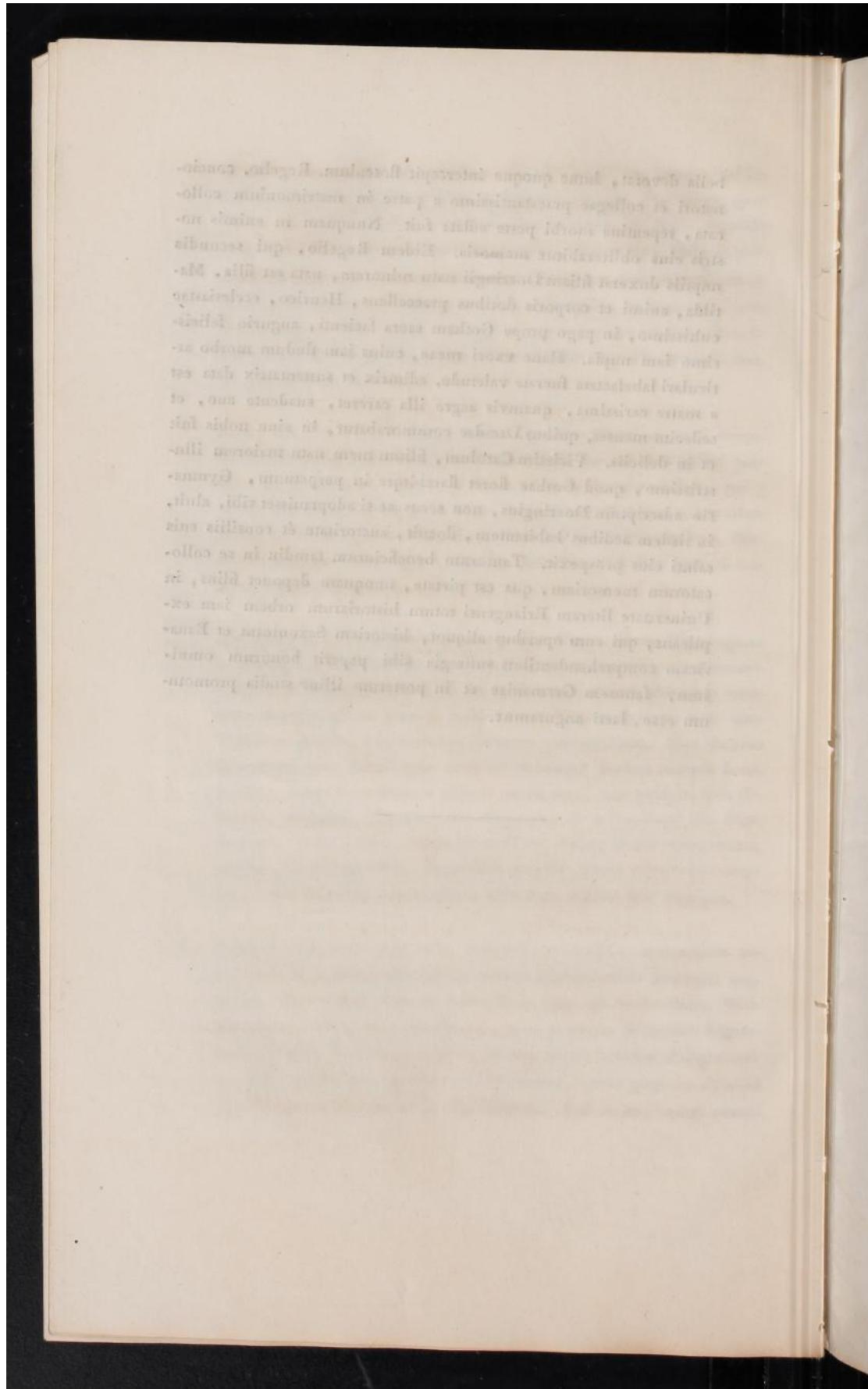
libello sane putidiusculo: über die Perücken parum satisfe-
ciunt.. Pancula carptim attigit ex ingenti aceruo. Gubene, quae
prima me vidit scholae rectorem, auctoritatem in ludo regundo
mihi conciliare nunquam potuisse, nisi capillamento, cirris depen-
dentibus depexo; caput operuisse. Αδιάφορον esse censui, mag-
nam subito grauitatem assequuntur hoc obsequio, quippe qui, cum
munus capesserem, annos vox viginti quatuor natus essem. Rein-
hardus, Vir Summus, primus hunc fucum expulit exemplo suo,
de quo dixi in vita eius.

3) Anno toto, quo Budissino gymnasio praefui, incubus mihi haere-
bat Coberus, epistolarum, quas Themithocli supposuit sophista qui-
dam male feriatus, editor, collega meus aetate prouectior, qui a
vetula quadam, dispensatrice eius, instigatus et mordens clanculum
et aperte in me grassaretur, discipulorum odio mihi conflato. Me-
minerint, qui haec legunt, vocem theoriscam Kober cum man-
tica comparari posse.

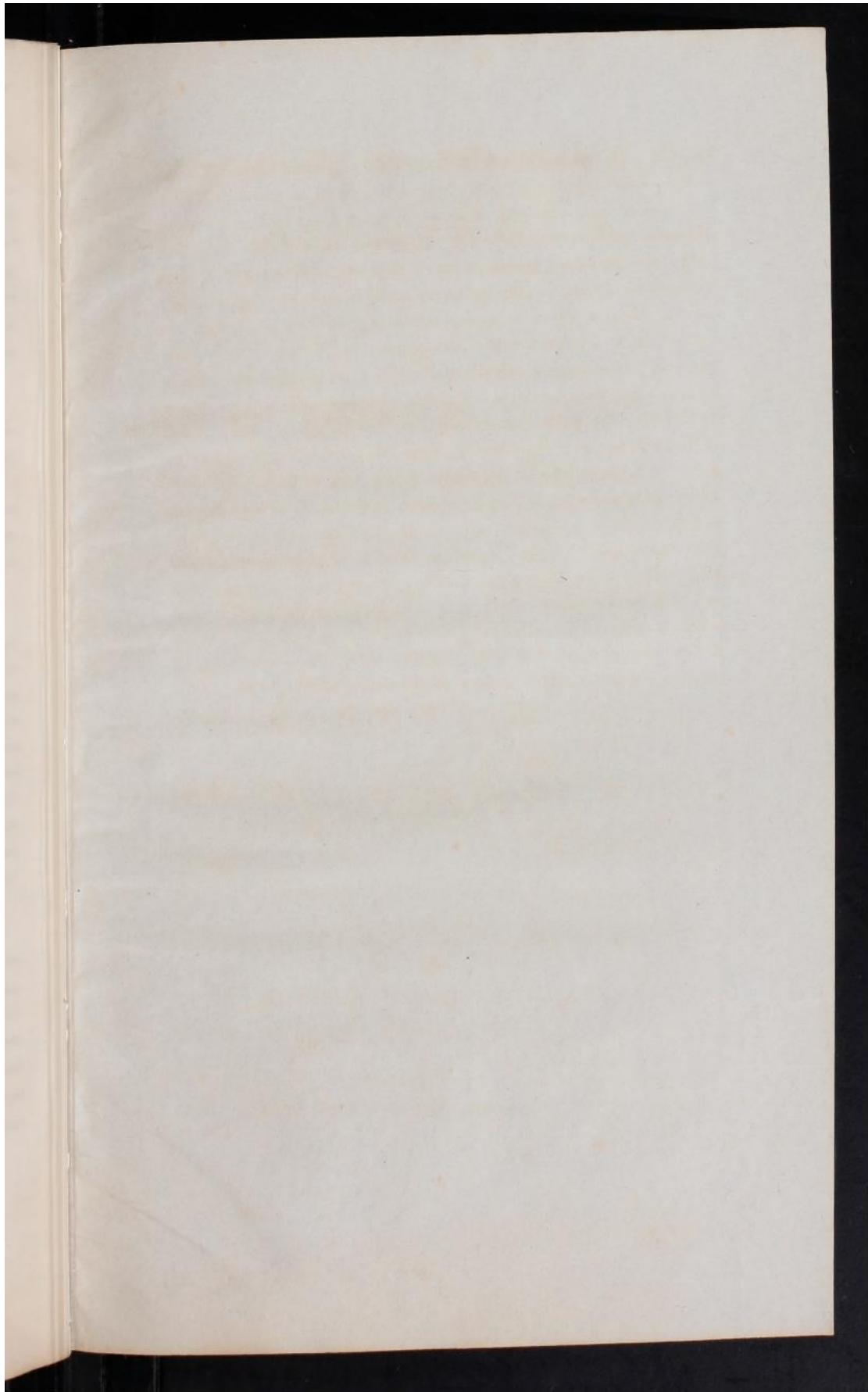
4) Qui agros et colles, silua obsitos, ad radicem siluae Thuringicae
et montis, qui ab insula nome traxit, sitos accuratius exploraue-
runt, et castellum in colle editiore collocatum, cui ab abietibus mon-
tem obumbrantibus nomen inditum est Tenneberg, non sine
voluptate propter amoenitatem locorum perlustrarunt. Huc saepius
commeauit cum Doeringio meo et vtrinsque domus nostrae fami-
iliaribus, hospitio scilicet a socero amici meo, iam pridem fatis de-
functo, acceptus. Reuertebatur aliquando ab habitatione illa Doe-
ringius, cum a riuo, aquis hiemalibus inflato paene mergeretur,
mortis, quae inguebat, discrimini auxilio plane admirabili crep-
tus, cuius miraculi anniuersaria celebrare solitus fuit σωτήρια.

5) Scilicet commenerat inter nos, antiquae συντροφίας memoriam re-
colentes, vt in educandis liberis nostris mutuas nobis ferremus sup-
petias. Nec defuit euentus pacto huic plus quam fratre no. Wil-
helminam, filiam natu maximam, quo tempore Vimariae degere-
mus, tradidit Doeringius uxori meae, matri familias diligentissi-
mae. Exosculabamus puellae venustissimae, quam χαρίτων ἀγάλμα
appellaisses, ingenium et docilitatem. Sed mors, quae omnia

bella devorat, hunc quoque interceptit flosculum. Regelio, concionatori et collegae praestantissimo a patre in matrimonium collonata, repentina morbi peste afflata fuit. Nunquam in animis nostris eius oblitterabitur memoria. Eidem Regelio, qui secundis nuptiis duxerat filiam Doeringii natu minorem, nata est filia, Matilda, animi et corporis dotibus praecellens, Henrico, ecclesiastae cultissimo, in pago prope Gotham sacra facienti, augurio felicissimo iam nupta. Hanc vxori meae, cuius iam dudum morbo articulare labefactata fuerate valetudo, adiutrix et sustentatrix data est a matre carissima, quamvis aegre illa careret, suadente suo, et sedecim menses, quibus Dresdae commorabatur, in sinu nobis fuit et in deliciis. Vicissim Carolum, filium mem natu maiorem illustrissimo, quod Gothae floret flarebitque in perpetuum, Gymnasio adscriptum Doeringius, non secus ac si adoptauisset sibi, aluit, in iisdem aedibus habitantem, docuit, auctoritate et consiliis suis saluti eius prospexit. Tantorum beneficiorum tamdiu in se collatorum memoriam, qua est pietate, nunquam deponet filius, in Uniuersitate literam Erlangensi totum historiarum orbem iam explicans, qui cum operibus aliquot, historiam Saxoniam et Bauaricam comprehendentibus suffragia sibi peperit bonorum omnium, fauorem Germaniae et in posterum illius studia promotum esse, laeti auguramur.

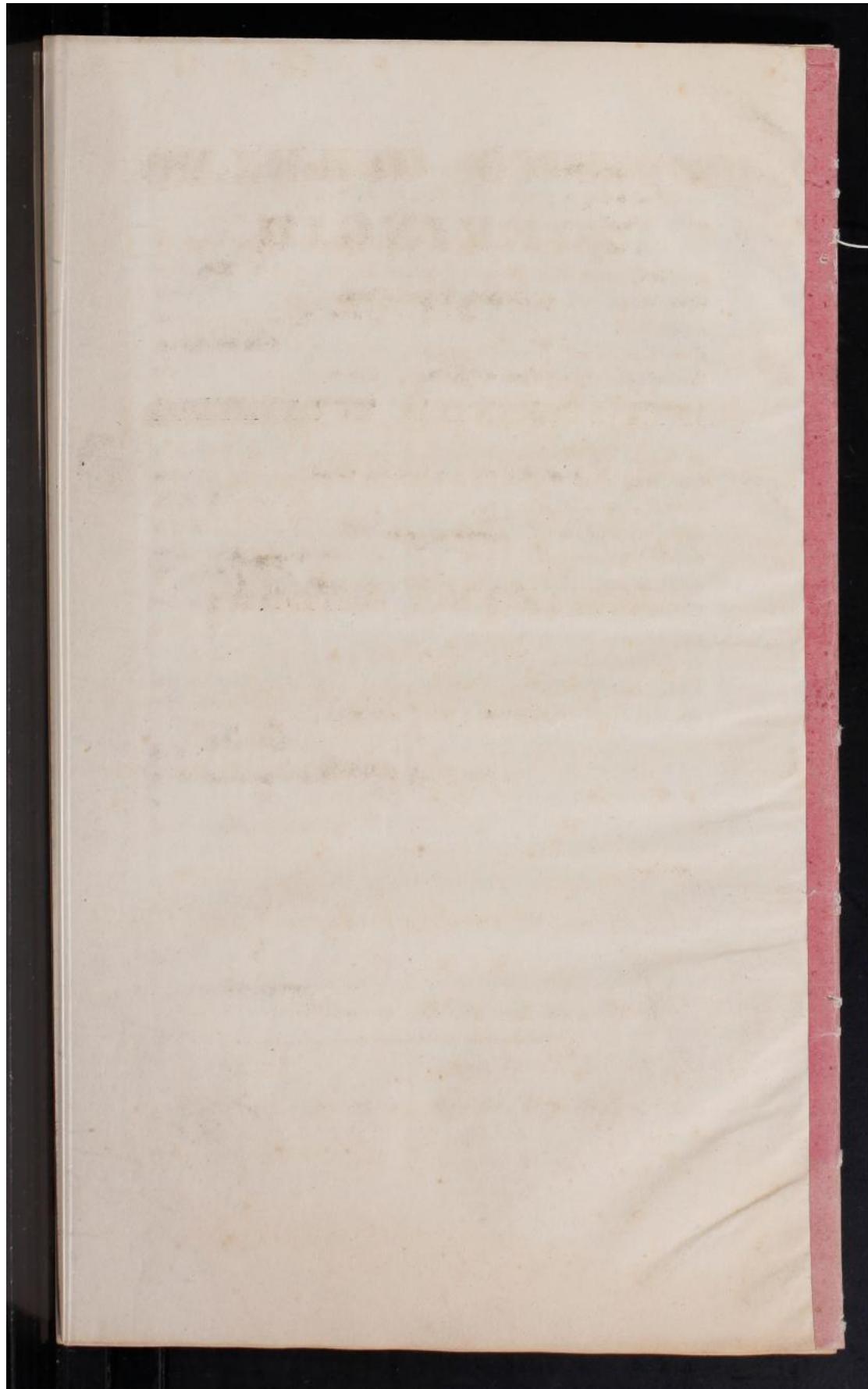
urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-141

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-157

Seite 16 von 19

Bild: 15 - 15

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-162

Seite 17 von 19

Bild: 16 - 16

© Walter Nagel GmbH & Co. KG
Testchart TCHP_GBT01.2014-01

multidotscan
2.0 J
by Walter Nagel

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-176

Goth-4-00155-171-26

Projekt: Gothana
Anlegedatum: 07.06.2018
Signatur: Goth 4° 155-171 (26)
PPN: 18075436X

Bemerkungen:

urn:nbn:de:urmel-fbbc0077-65b9-47f7-9c0d-8507f9206f0e3-00010832-189